

[Erik Appel.]

Tanken kun glæde mig i høj Grad, og jeg maa vel have Lov til at udtale, at de vordende Lærere, der er gaaet denne Vej, over Højskolen, er vel anskrevne paa de Seminarier, hvor de fuldender deres Uddannelse. Men maa jeg ikke ogsaa, nu da Sammenligningen mellem de Præparander, der søger Præparandskolerne ved Seminarierne, og de Præparander, der gaar om ad Højskolen, er blevet draget, gøre opmærksom paa, at vi, da Højskoleloven var til Behandling, alle var enige om, at man ønskede at understrege, at det Tilskud til Højskoleophold, der blev givet, ogsaa blev givet som en Opmuntring til at søge om ad Højskolen. Den samme Opmuntring kunde man vel tænke sig at give ogsaa dem, der søger Lærervejen. Og maa jeg ikke rette det Spørgsmaal til den højtærede Undervisningsminister, om det ogsaa vil være til ladt her i Landet paa samme Maade som i Sverige at benytte eksamensmæssigt ukvalificerede, men pædagogisk velkvalificerede Folk som en Nødhjælp i den nuværende Situation. I Sverige er der 448 af den Slags Lærere i Arbejde.

Jeg udtaler min Glæde over, at Ministeren har givet Tilsagn om at nedsætte en Seminariekommision, saa vi kan faa hele Lærerspørgsmaalet taget op til Drøftelse og forhaabentlig naa til et Resultat, der kan fremme Lærerruddannelsen i vort Folk.

Undervisningsministeren (Hartling): Jeg vil gerne takke Udvalget for det Arbejde, der har været foretaget i denne vigtige Sag. Jeg haaber nu, at disse to Lovforslag om faa Dage kan være færdige fra Rigsdagen, saa at Administrationen kan faa Sagerne tilrettelagt, saa at det, der er det vigtigste i disse Forslag, den 2½-aarige Uddannelse, allerede kan begynde efter Sommerferien, for det er Betingelsen for, at vi i Løbet af disse 2½ Aar forhaabentlig kan staa med et betydeligt forøget Antal Lærere og dermed raade i hver Fald nogen Bod paa den

Lærermangel, vi allerede staar i, og som om 2½ Aar er meget, meget alvorlig.

Udvalgets ærede Ordfører har jo gjort grundig Rede for hele Udvalgets Arbejde og ogsaa for det, der ligger til Grund for den 2½-aarige Uddannelse, hvad man kræver af de Studenter, der skal optages, og det skal jeg ikke opholde mig ved. Naturligvis maa Ministeriet have et vist Raaderum, for at det hele ikke skal blive saa stift, at man paa Grund af en eller anden snæver Grænse udelukker virkeligt kvalificerede Folk fra at komme paa Seminarium.

Jeg vil gerne understrege, at den Eksamen, der nu af Studenter kan tages efter en 2½-aarig Uddannelse paa Seminarium, skal være paa lige Fod med den almindelige Lærereksamen. Det er Tanken, at disse Elever skal underkaste sig den almindelige Lærereksamen som alle andre med Undtagelse af de Fag, hvor Karaktererne kan overføres. Jeg er glad for, at det er blevet en saadan Ordning, for vi præjudicerer ikke dermed det, man fra mange Sider, ikke mindst fra Lærerforeningernes Side, har været bange for, nemlig at faa to Slags Lærere.

Man maa baade i Befolkningen og i Rigsdagen gøre sig klart, at Lærermangelen ikke er afhjulpel med disse Forslag. Det er aldeles sikkert, at det ikke slaar til, og derfor tror jeg, at man kommer til at benytte mange andre Udveje, som har været omtalt baade i Udvalget og i offentlige Drøftelser. Netop derfor var jeg ikke saa begejstret for — det vil jeg meget gerne have Lov at sige —, at man strøg de to Punkter angaaende Forskolælærerindernes Adgang til Købstadlærerindeembeder. Jeg tror, at der kunde have været en vis Animering i, at der blev uddannet nogle flere paa 2 Aar, og at det kunde have givet os flere Lærerkrafter om 2 Aar, men det skal jeg lade ligge. Jeg er gaaet med til denne Strygning, men ikke med nogen særlig Glæde. Der vil imidlertid være en Række andre Ting, vi kommer til at tage op. Der har ikke mindst fra Danmarks Lærerfor-